

nyttede til andet end det, som Tjenesten fordrer. Det er bekendt nok, at naar Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme holder Væddeløb, deltager i de senere Aar en Del af Hærens Officerer i denne Sport, og det er bebudet i Bladene — om det er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke kunne sige — at i Fremtiden ville ogsaa Hærens Underofficerer komme til at deltage i disse Væddeløb. At der ved slige Lejligheder sker nogle Ulykkestilfælde, vide vi ogsaa. Det hænder, at deltagende Officerer ere blevne Krøblinge, men det hænder sikkert ogsaa, at nogle Heste blive utjenstdygtige i en saadan Grad, at de maa dræbes, og hvis det nu skal udvikles i den Grad, at ogsaa Underofficererne skulle deltage, er det et Spørgsmaal, om det er berettiget at anvende Statens Tjenesteheste til en saadan Sport, som dog utvivlsomt ikke har mindste Betydning for vort Forsvar. Naar Rytteriet og overhovedet den beredne Del af Militæretaten vil vide, hvor stærkt deres Heste kunne løbe, maa de sikkert kunne blive klare over det ved at benytte dem paa Fælledeerne, de behøve sikkert ikke at deltage, naar Foreningen til den ædle Hesteavl's Fremme holder Væddeløb. De maa sikkert i Forvejen vide, hvor stærkt deres Heste kunne løbe, og det maa vel dog være Formaalet. Disse Premier og Historier, som Væddeløbene medføre, kan man næppe tænke skulde ligge særlig for Militæret, det ligger snarere for andre Mennesker, som ønske at tjene — ofte tabe de rigtignok — ved at sætte store Indsæter i Penge paa denne Sag.

Saa vil jeg gerne sige nogle Ord om, hvad der i Gaar blev udtalt af den ærede Ordfører, og som ogsaa er blevet berørt af den ærede Minister og ærede Medlemmer angaaende Befolkningens Sympati lige over for Hæren. Den ærede Ordfører syntes at mene, at Befolkningens Sympati lige over for Hæren var ringere nu, end den havde været tidligere. Jeg tror, at den ærede Ordfører har nogen Ret, og jeg tror, at Kantonnementsøvelserne, som de i en Række af Aar have været foretagne i Efteraarstiden, have været en medvirkende Aarsag dertil. Det ærede Medlem fra Frederikssund (P. Pedersen) har omtalt den Side af Sagen flere Gange, navnlig for den Egn's Vedkommende, som aarlig har været plaget af disse Øvelser, nemlig Egnen ved Frederiksværk. De store Kantonnementsøvelser og den store Månøve, der sædvanlig følger med dem, ere en stor Byrde for Befolkningen i de paa-gældende Egne. Den ærede Minister ud-

talte ganske vist, at Befolkningen tager meget velvilligt og gæstfrit mod Militæret, og det er ogsaa efter min Mening fuldstændig rigtigt. Jeg mener imidlertid, at det er simpelthen Befolkningens Pligt. Øvelserne blive jo afholdte i Henhold til de bestaaende Love, og hvad den lovgivende Forsamling sammen med Regeringen har vedtaget, maa Befolkningen finde sig i, og det er den ogsaa klar over, at den skal. Men ikke desto mindre ere disse Øvelser som sagt en Byrde og ikke alene det. Menneskene ere jo en Gang ikke saa gode, som de burde være, og vi vide jo ogsaa efter de Forhandlinger, som her have været førte, at de militære heller ikke alle ere saa gode, som de burde være. Det kan jo træffe, at det er en human og elskværdig Officer, man faar i Indkvartering — de menige vil jeg nu slet ikke tale om —, men det kan ogsaa træffe, at man faar en meget ubehagelig Officer i Indkvartering. Hvis nu noget saadant indtræffer, er det foruden den materielle Byrde, det medfører, en stor Ubehagelighed, det maa vist enhver indrømme. Ude i mit Sogn, hvor vi havde en af de store Kantonnementsøvelser med Månøvrer, var det for mig og for mange ganske interessant, at en ældre Bondemand, som sad i en stor Gaard, var saa heldig eller uheldig — hvad man nu vil kalde det — at faa en højtstaaende Officer i Indkvartering. Denne Bondemand havde altid været en ivrig Højremand og som saadan haft en storartet Respekt for vort Militærvæsen og alt, hvad dertil hører, i Særdeleshed naturligvis for Officerer. Men denne gamle Bondemand blev grundig kureret i saa Henseende. Fra den Dag han fik den omtalte Officer i Indkvartering, blev han Venstremand. Da han neulig fik denne højtstaaende Officer i sin Gaard, fik han dette Indtryk: Nu er jeg ikke Herre i min Gaard længere, nu er det Officeren, som har overtaget Kommandoen. Naar Officerer optræde paa denne Maade, skal Befolkningen just ikke faa stor Sympati for de militære. Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg havde Lyst til at gøre.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg skal med nogle Bemærkninger svare paa, hvad der er fremført fra forskellige ærede Medlemmer og fra den højtærede Minister, men jeg skal søge at fatte mig i yderste Korthed. Jeg vil indrømme adskillige Talere, at enten man siger, man vil „værne“ sin Neutralitet, eller „forsvare“ sin Neutralitet, eller „værne om“ sin Neutralitet,